

Publicerad 2014-11-26 14:54 av Algotezza

Dikt från första november 1995

Rimdans vid Allhelgonatid

En kall natt

som kallnat

till vakuum,

en kylig bakugn,

där nattens stjärnebröd isigt bakas

i mörkret för att smakas

strax före gryningstimman

då riddar'n med solen i grimman

dyker upp i öster,

hälsad av fåglaröster.

En mörk natt

som mörknat

till svart hål,

ett riktigt kallt bål,

där dagens tankar bränns till aska,

i vars svärta vi kan vaska

fram en ny dags guldkorn

och dricka ur solens mjödhorn,

när hon dyker upp i öster,

hälsad av fåglaröster.

En djup natt

som djupnat,

så bottenlös

att tiden själv frös

och föll som isigt snöfall

i en natt så iskall,

där vi nästan glömt bort dagen

och de tysta hammarslagen

då solen dyker upp i öster,

hälsad av tusen fåglaröster.

En vinternatt

som vittrat

likt ett sprucket krus,

ett taklöst hus,

ett väldigt uterum

som gör människan stum

och som får oss att längta,

tråna i sömnen, trängta,

efter henne som dyker upp i öster,

hälsad av våra stumma röster.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten